

AVISA

för

DET LYSANDE SÄLLSKAPET
JÖNKÖPINGS PAR BRICOLE

FEBR. * NR

7

1953

Minnesfesten

1952

Snabbt jagar stormen våra år
som skyar över hav.
Knappt tändes år
Din blida vår
så bleknar glansen av.
Din sommarblomstring är sin kos
Hav tack för vad du gav.
Om ock du endast gav en ros
att lägga på en grav.

Med dessa Karlfeldts ord hälsade Tage Löf den talrikt församlade menigheten, som nästan helt fyllde Ljungarums kyrka, när vi den 2 november på Allhelgonadagen samlats för att fira Minnesfest.

Nära anhöriga till de under året bortgångna bröderna samt övriga särskilt inbjudna gäster hade anvisats platser längst fram i koret. "Trenne medlemmar av vårt sällskap har, sedan vi sist samlats till Minnesgudstjänst, skattat åt förgångelsen, nämligen bröderna Arvid Reinhold Sandberg, Hugo Heijbel och Carl Weding", yttrade talaren, som skildrade de bortgångnas liv och gärning samt erinrade om den djupa saknaden och det vackra eftermäle de efterlämnat.

Från läktaren utförde sångkören med Dustin Ottosson som solist "Andens Herre" av Kjerrulf. Därefter höll prelaten åter ett kort anförande, varvid han bl. a. yttrade: Det stora adelskapet är att bli dubbad till människa, att kallas till strid

för att bevara den stora, djärva tanken: "Jag vet att jag är en enkel man under himmelens höga tak". Sedan de tre klockslagen ljudit, avslutades den vackra andaktsstunden med bön och psalmsång. Mellan de flammande marschallerna vandrade man sedan ut till de väntande bussarna.

Gustaf Emil Lundholms minne hedrat

I samband med Minnesfesten i Ljungarums kyrka invigdes under högtidliga former den vackra gravvård, som Jönköpings Par Bricole låtit uppföra på Östra kyrkogården vid Gustaf Emil Lundholms sista viloplats.

När bussarna anlände till kyrkogården, begåvo sig bröderna till gravplatsen, där samling ägde rum. Sångarna utförde först Stilla skuggor, varefter Styrande Mästaren, Gösta Pantzerhielm, höll ett kort anförande och bjöd täckelset falla över den vackra gravvården, som för alltid skall bevara minnet av den trofaste Bricolisten, Sällskapets mångåriga intendent m. m. Gustaf Emil Lundholm. På gravvården läses: Tacksamma P. E.-bröder reste vården.

Även kyrkoherde Löf yttrade några varm- hjärtade ord och sedan sångkören åter låtit höra sig, var den minnesrika stunden vid den förtjänte broderns grav slut, och man återvände till bussarna för att fortsätta färden till kyrkan och minnesfesten.

R. S.

(Hörnet vid Hovrätten)

Gå v a n till HENNE bör vara av bestående värde. Ett vackert SMYCKE, en RING eller ett ARMBAND är alltid ett tyst men strålande bevis på många års uppskattning och kärlek.

P. B. Vårtal den 15 maj 1949 i 7:e graden

De gamla, de kloka må le, fallera
vi äro ej förståndiga som de fallera.
Men vem skulle sjunga
om våren den unga
om vi voro kloka som de, fallera.

I detta barnets århundrade, så omdiskuterat för att icke säga omdebatterat och inplanterat i den stora politiken, välfärdspolitiken, kan det synas som ett led i propagandan att citera en barnvisa. Ville man vara riktigt satirisk, för att icke säga något så svenskt som "elak", skulle man kunna tala om ett slavens bugande inför makten. Men nu är det så att barnvisor i allmänhet och denna visa i synnerhet är icke bara enkla och enfaldiga utan de innehålla för det mesta något av ett "förlorat paradiset" och en önskan att finna vägen tillbaka så att det "förlorade paradiset" blir ett "återvunnet paradiset". Barnvisor skrivas och diktas som bekant icke av barn utan av vuxna, som mycket provat, mycket förlorat men säkert också något vunnit. — "Vem skulle sjunga om våren den unga, om vi voro kloka som de?" Klokheden är en dygd men lik all dygd har den en gräns utöver vilken den varken vill eller orkar. Klokheden kräver: Du ska göra så och så för att nå det och det. — Klokheden kräver: Kläd dig själv och framför allt dina ord i en fastställd uniform. Klokheden kräver: Lär dig spela på de rätta strängarna,

räkna med det som slår an och går igenom och lyckas. — Osökt kommer i tankarna ett gammalt latinskt klokhedens ord fullt av schatteringar, nämligen ordet "opportunt". Vad som är opportunt är klokt. — "Men vem skulle sjunga om våren den unga om vi voro kloka som de". Våren är livets förste och siste revolutionär. Den är allting annat än opportunt. Den kommer aldrig på bestämt datum, den kommer aldrig på samma sätt, det är som vore den absolut fri från varje form och uniform. Den känner bara en lag, den att komma. Tidpunkt och sätt hämtar den ur sitt eget inre, ur sitt spelande glada bohemhjärta. Det är dess tjusning, det är dess älskarinneroll att alltid vara ny och ändå i ett gammalt äktenskap förenad med vår gamla jord. Våren kommer aldrig att riskera skilsmässa vare sig på grund av otrohet eller slarv men ännu mindre på grund av sloknad kärleks vanemässighet och tarvlighet. Huruvida den har orsak att begära skilsmässa från vår jord och oss människor kan möjligen diskuteras på skämt men aldrig på allvar. Ty vårt hjärta har våren hur engagerad världen än må vara i allehanda s. k. större ting. Historien torde lära oss att högst få krig kommit till i den "wunderschönen Monat Mai". Hur diktatorsstyrt ett land eller ett folk kan vara och bli så går våren sin fria väg över tuvor och åkrar, över skog och blånande sjö. Den bygger sin fria boning en dag längst ut i havet och går till lekfull attack mot is-barriärer, den kallar på allt som har längtan i bröstet att draga in över köldvidder för att erövra och betvinga en snövit värld tills den skiftar i den vänliga jordfärg, som lovar växt åt sippor och brådd, åt

Vid behov härav vänd Eder med förtroende till stadens äldsta yrkesutövare i branschen, där finner Ni en rikhaltig sortering av allt i GULDSMEDSVAROR.

(Hörnet vid Hovrätten)

knoppar och kala grenar. Lekfullt drager våren en dag in i min ägandes täppa och utan att bli ansedd för osedlig kysser den liv i skog och mark. Sådan är våren. Spjuverns glimt har den i ögonvrån och den "sol-och vårar" vår gamla jord utan risk att bli åtalad. Ty den ger mycket mer än den tager. Den gömmer i all sin lekfullhet, som den stundtals fördöljer, stundtals blottar, sin djupa längtan till livet, till jorden, till människorna och aldrig blir dess leende så ljust, så ljuvt och löftesrikt som då den finner i människoöga och människosinne en bundsförvant, en som vill leka men icke för lekens skull utan för att fannas av en gammal trohet, den trohet, som fått sitt vackraste namn i ordet "liv". — Nu går säd i jord, nu går fågel i bo, nu går livets visa över i psalmtön medan människosinnet blommar i sin egen säregna färgton, där pånyttfödelsens vita färg paras med blodets röda längtan! — Vem skulle sjunga om våren den unga om vi voro kloka som de? Det är ett uppfordrande i detta "vem". Icke ett tvång — ty all kärlek lever ett stycke utanför tvånget — men väl en lockton som ur Pans pipa eller från Näckens fela. All dikt om våren kan icke skapa vår men den kan lära oss att se och uppfatta vad som är vårens ansikte, dess ljusa leende, dess dröm om livet. Det finns sublimes dikter i strålande jamb och troké, det finns detta moderna och hejigt friska: Möt våren i Södertälje. — Våren är alltför levande, alltför bohemartad för att rynka på näsan åt den medvetna eller tafatta eller skämtsamma hyllning, som stiger ur människohjärtat "im wunderschönen Monat Mai". Jag undrar om det finns något som är så nära vårens eget varma

hjärta som sången och särskilt den Bricollistiska sången med djupa basar och höga tenorer och stämmor som bära det goda mellantinget, det fulländade ackordet. Möt våren! Man förstår ibland livets envisa bohemer, som möter våren i en från pantbanken utlöst vårdress. Det är trots allt ett krafttag, en lydriad inför en stor och helig order: Möt våren! Det är kanske icke fördömligt, fastmer en smula slarvigt. Men — om fåglarna bli mer begripliga i sin ystra sång, om blommorna få en tankarnas hemliga smekning, om blicken drunknar i en solmättad blå himmel och kommer bekymren att gå till ro bortom vett och förstånd, om hjärtat sjunger igen efter islossning och tövind, då är ju ändå livet där så fattigt och så rikt på samma gång, som endast jordelivet är förunnat, det liv som är oss kärt, så gammalt och så kärt. Då stiga vårens toner som frigjorda fåglar ur våra vinterbleka händer och sinnen, och klokheten går i bur medan allt ungt ler och går dagen och våren och livet till mötes: "Vem skulle sjunga om våren den unga om vi voro kloka som de?" — Kanske att bland vårblomstrén den blomma lyser fagrast och gladast, som vaknar ur klokhetens slutna knopp och går att möta sin egen livgivande vår.

Tage Löf.

Till varje intresserad Bricollist!

Sänd in Edra bidrag till denna tidning till Riddarsekreteraren Inspektör Einar Nordensfam, Barnarpsgatan 70, tel. 387.

Glasögon-
SPECIALISTEN

*Endast det bästa är
gott nog för ögonen.*

Sidomna 5 – 8 saknās tyvāri

Högtid och glada stunder

Med Thure Öberg som Ordförande i vår fjärde grad den 3 februari 1952 inleddes årets sammankomster. Bröder av alla grader och ett tillfredsställande antal recipiender hade infunnit sig. Högtidsdräkt hade anbefallts, och aftonen fick ett stämmningsfullt och minnesrikt förlopp. Ordföranden talade till de nybefordrade bröderna och informerade dem i den vackra och svåra konsten att vara en rätt Bricolist. Br. Malte Linnarsson överlämnade ett gammalt verk: "Bacchi Tempel, öppnat vid en hjertes död", tryckt 1783 och Thure Öberg framförde Sällskapets tack för den vackra gåvan.

Sammanträdena kommo ganska tätt på vår-sidan 1952. Ännu behöll vintern sitt välde, när vi träffades i 2:a graden den 6:e april. Recipienderna hade infunnit sig till ett antal av 27, och ceremonimästaren Br. Mac Mattus harangerade dem efter alla konstens regler. Det bjöds på åtskilliga glada situationer och kvicka repliker. Thure Öberg presiderade jämte Gösta Pantzerhielm och Anders Graab. Spexet gavs i karusellform, och bröderna fick själva hjälpa till att göra det till den lyckade underhållning som det faktiskt blev. John Koch var conferencier, vilket ju var en garanti för pjäsens framgång. Teaterdirektören, Br. Oscar Jansson, var också i elden, och Snoddas, alias Br. Sten Bråne gjorde lycka i den glada intervju, som conferencieren så framgångsrikt ledde. Ordföranden och Br. Malte vi-

sade sina dramatiska talanger och Styrande Mästaren måste också dokumentera sin förmåga på scenen. Undra på att det blev en framgång och att jublet var stort.

Så komma vi till Valborgsmässöfesten, som med all den festivitas som vårt lysande sällskap förmår utveckla ägde rum den 30 april i Stora Hotellets festvåning. P. B. hade glädjen hälsa ett stort antal damer välkomna, vilka ej förut bevistat våra sammanträden, och som nu för första gången upptogs såsom Moster Barbaras systrar. Damerna recipierade under hävdvunna högtidliga former, och fick ur Styrande Mästarens hand mottaga sina dekorationer. I procession och till tonerna av en festmarsch lågade man in i den strålände festsalen och tog plats vid de vackert dukade borden. Örtagårdsmästaren Br. Arvid Carlheim, hade nedlagt stor omsorg på att skapa den rätta vårliga utsmyckningen, och hundratals blomsteruppsatser prydde salen.

Konungens skål utbringades av Styrande Mästaren, och kungssången sjöngs unisont. Under måltiden utfördes taffelmusik av Baccanalis-ka orkestern, och kören hänförde med vårliga tongångar. Br. Tage Löf talade vackert för kvinnan och Sällskapets populära solist, Dustin Ottosson, framträdde i ett flertal solopartier.

Sedan systrar och bröder under glad och munter stämning låtit sig broder Staafs lukulliska anrättningar väl smaka vidtog dansen, som pågick ännu någon timme efter midnatt, då festen avblästes.

Den 4 maj samlades riddarebröderna till vårmiddag. Före gradgivningen intogs såsom G—r i särskilt Kapitel Br. Joel Laurin, som sedan

Min strävan är att

PB-BRÖDERNA ska trivas!

BENGT STAAF

övervar sammanträdet jämte åtföljande måltidsloge. Styrande Mästaren presiderade och Tage Löf höll ett strålände vackert och lärorikt värtal. Som sig bör ägnades aftonen till stor del åt den obligatoriska vårkonserten, som tack vare sångarnes goda vilja och utmärkta röstresurser blev en stor framgång. Aldrig klingar sången som i vårens tid!

Så försvann hastigt sommaren; hösten började göra sitt intåg, när vi den 16 september anordnade en utflykt för våra medlemmar. Målet var Gyllene Uttern vid Gränna, och sedan den riksbekanta utsikten över Vättern beundrats, övergick man till interna förhandlingar. Broder Malte Linnarsson, den borne Bellmanskännaren, höll föredrag om en del dyrgripar, som han lyckats hopsamla till Brödernas beskådande. Bl. a. kunde talaren förevisa Bellmans originalmanuskript till "Mantalsskrivningen". De unika och dyrbara föremålen studerades med intresse, och föredraget mottogs med tacksamhet och entusiasm.

I bästa stämning intogs den charmanta midagen i festvåningen, och trevnaden förhöjdes som sig bör av tal och sång. Gyllene Uttern hade i stil med sina förnåma traditioner gjort sitt bästa för att bröderna skulle trivas och dessa blevo också ett angenämt minne rikare. Denna utflykt, som företogs under ledning av Styrande Mästaren, blev en fullträff och en värdig början på det nya arbetsåret i Jönköpings Par Bricole.

Den 5:e oktober uppfördes tredje graden på vår scen, och gavs denna gång i den äldre versionen. Sångarna sjöng vackert, och recipienderna fick en god lektion i romersk ätt. Styrande Mästaren överlämnade blommor till Br. Gustaf Lo-

Barbaradagen 1952

Aldrig i Sällskapet Jönköpings Par Bricoles historia har en högtidsdag samlat så många deltagare som denna, och det är endast att konstatera att intresset för våra muntra och anständiga tidsfördriv är i stadig stigande. Denna gången räckte inte festsalen till, utan ett avsevärt antal bröder måste placeras i den angränsande damsalongen, vilket dock inte torde ha minskat trevnaden eller stört festglädjen.

Barbaradagen leddes av Styrande Mästaren, Gösta Pantzerhielm samt av Bröderna Anders Graab och Sixten Arensten. Sällskapet hade också glädjen välkomna ett stort antal bröder, som nu för första gången upptogs i kamratkretsen och hälsades av br. Sixten Arensten. Då recipienderna i 1:a graden voro omkring 50 stycken, var också detta ett rekord för Par Bricole i Jönköping.

Ett flertal bröder erhöilo befordran. Med Ju-

rentz och tackade honom för 35-årigt arbete inom Sällskapet. Ordföranden, Styrande Kanslern, Thure Öberg sjöng för bröderna och talade till recipienderna samt gav dem en orientering i deras nya värdighet.

Om den stämningsfulla Minnesfesten har förut lämnats en skildring. Nu går tiden hastigt undan och det stundar till Barbarafest och Högtidsdag.

Jönköping i november 1952.

R. S.

"June" termosflaskor

finnas i två utförande

belkommendörskorstecknet belönades broder Thure Isaksson, som i 50 år tillhört Par Bricole, och till hederskommendörer efter 25-årigt medlemskap korades bröderna Fritz Dareng, Georg Ekmark, Rudolf Linse, Johan Lundberg och Einar Nordenstam. Sedan Br. Eric Karlberg med acklamation beviljats ansvarsfrihet för sin förvaltning och högtidsritualens olika punkter genomgåtts följde brödrämtiden, som intogs under den bästa stämning.

Styrande Mästaren utbringade skålen för Koningen och kungssången sjöngs unisont. Sixten Arensten höll ett vackert tal för recipienderna, vilket besvarades av Br. Bernt Hedberg, och Styrande Mästaren välkomnade jubelkommendören och hederskommendörerna samt tackade bröder "talanger" och tjänstemän. Talet för kvinnan hölls förtjänstfullt av Br. E. Tornberg, som hedrades med en särskild utmärkelse. Baccanaliska orkestern och bricolekören sörjde på ett utomordentligt sätt för underhållningen, och bröderna kunde glädja sig åt en i allo lyckad afton under otvungen och kamratlig samvaro.

R. S.

DIV. MEDDELANDEN.

I särskilt sammanträde med Stora Rådet den 2 november 1952 omvaldes till revisorer Bröderna Carl Gustafsson och Rudolf Linse.

Som expeditionsföreståndare i P. B:s kansli tjänstgör under år 1953 Br. Gösta Backner. Tel. Kansliet 158 15, Br. G. Backners bost. 142 24.

I 2:a graden på våren 1952

*Så sakta nu sig solen sänker
allt senare var dag som går.
Snart jorden vaknar, och vi tänker
på sommaren, som förestår.*

*Se isen smälter, hör det porlar
när källorna sin boja fly.
Hör vårens ljumma vindar sorlar
om vållust, varje morgon ny.*

*Ett värv oss återstod att fylla
vi gjort det nu vid toners ljud.
Det hövdes oss att P. B. hylla.
Snart lockar vårens blomsterskrud.*

*Det synes redan längesedan
vi möttes här i höstlig tid.
Ja många dagar svunnit redan,
men minnet dröjer än därvid*

*Ett bud oss P. B. ofta bringat
att möta upp i Bröders rund.
Den maningen ej ohörd klingat,
vi slutit upp kring vårt förbund.*

*Än dröjer kvar uti vårt minne
Septembers bleka aftonglans.
En fröjd det var för själ och sinne
att möta systrarna i dans.*

Kvalitet STANDARD
Kvalitet STÅLGLAS

**A.-B. Jönköpings
Vacuumindustri**

*I muntra lekar toner svalla
och kräftor rodna på vårt bord
i Bacchi lund på Dunkehalla,
en härlig trädgård på vår jord.*

*De ljuva blickar än oss följer
i minnets strålglans varje dag,
som Bröder, ej sin glädje döljer
och ger oss kraft och nya tag.*

*Silénus kallar sina kader
att tredje graden rätt begå.
Nu darren Kommendörers rader,
Som romersk rätt få känna på.*

*Uppå ett moln från rymdens eter
snart sänker sig en skön gestalt,
Barbara, vår moster heter,
som ger åt P. B.-bröder allt.*

*Vi träffades en månad sedan
i ljus, som gjorde sinnet lätt
och gav en aning om den sällhet redan,
som lyser Guvernörers ätt.*

*I dag vi Kommendörer följa,
som samlats i vårt glada lag.
Ni klara steg ur Bacchi bölja,
vi hälsa Er hos oss i dag.*

*Nu vill vi alla P. B. hylla
i toners ljud, i tal, i sång.
Den plikten är ej tung att fylla.
En skål för P. B. än en gång!*

R. S.

Recipiender i P. B.

I graden den 2 december 1951.

Brr Verner Andersson, G. E. Björkström, Lars Boive, Karl Brehmer, Sten Bråne, Elis Carlsson, S. A. Carlsson, Anders Dahlström, Lars Ekström, Aage Engwall, Sten Hallin, Boris Heldemark, Folke Larsson, Bernt Lindberg, N. O. Lundberg, Sten Långström, Ingemark Markroth, Reinhold Moback, Thure Nykvist, Thorwald Odellid, Frithiof Sandmark, Sven Seipel, Stig Stenström, Tore Svanberg, S. A. Svensson-Garvas, Erik Uppvall.

V graden den 2 december 1951.

Brr H. W. Abrahamsson, L. E. Engquist, I. B. Ericsson, Helmer Flesborn, Arne Hallin, Knut Holmer, K. G. F. Johansson, Karl-Ivar Lindström, Arne Linnarsson, Carl Ljungbergh, Nils Mölsted, Evert Rember, Olöf Skånberg, Ake Strandberg, Erik Wagner, Nils Jestin, Bo D:son Widén, I. C. G. Theorin.

VIII graden den 2 december 1951.

Brr Gustaf Adolf Almborg, Bertil Andersson, Gösta Bergling, Arthur Darwén, Gustaf Didner, Knut Elmgren, Ivar Hellman, Sven Jakobsson, Gunnar Jerstell, Karl Gustaf Kindberg, Karl Erik Ivarsson, Gunnar Cerner Larsson, Bernhard Lindholm, Carl Otto Lundquist, Gunnar Lydén, Sten Norén, Ernst Olbers, Erik Fritz Sandelin, Filip Svensson, Rudolf Sörensen, Henning Wikström.

• J M W •

Ångpannor Ångturbiner Pumpar

JÖNKÖPINGS MEKANISKA

IV graden den 3 februari 1952.

Brr Karl Gunnar Bengtsson, Hans Björck, Waldemar Haeggman, Rolf Heijbel, Hanns-Artur Hertz, Paul Holmer, Percy Isaksson, Tore Jeps-son, David Johansson, Martin Nystrand, Helge Stangenberg, E. V. Walldén, Börje Widman, Fred Winter, Waldemar Sjöberg, Axel Uno Fredriks-son, E. G. E. Stånge, Jacob Wissing, Gustaf Östergren.

II graden den 6 april 1952.

Brr Verner Andersson, Göte Björkström, Lars Boive, Karl Brehmer, Sten Bråne, Elis Carlsson, Sigurd Carlsson, Anders Dahlström, Lars Ek- ström, Sven Elgåker, Aage Engwall, Harding Gu- stafsson, Sten Hallin, Boris Heldemark, Hans Holst, Olof Larsson, Folke Larsson, Bernt Lind- berg, Gunnar Linderstam, N. O. Lundberg, Sten Långström, Ingemar Markroth, Reinhold Mo- back, Thure Nykvist, Thorvald Odellind, Sven- Olof Rogemark, Stig Stenström, Åke Svartz, Erik Uppvall.

VII graden den 4 maj 1952.

Brr Åke Albons, Kurt Grimlund, Mac Mattus, Eric Henriksson, Bertil Larsson, Åke Wenner- berg.

VIII graden den 4 maj 1952.

Br Joel Laurin.

III graden den 5 oktober 1952.

Brr Verner Andersson, Göte Björkström, Lars Boive, Karl Brehmer, Sten Bråne, Elis Carlsson.

Sigurd Carlsson, Anders Dahlström, Sven Elg- åker, Aage Engwall, Harding Gustafsson, Sten Hallin, Boris Heldemark, Nils-Olof Lundberg, In- gemar Markroth, Thure Nykvist, Thorvald Ode- lid, Sven-Olof Rogemark, Sten Seipel, Åke Svartz, Sven Svensson-Garvas, Reinhold Moberg, Fritiof Sandmark, Stig Stenström, Tore Svanberg, Erik Uppvall, Sten Långström.

VI graden den 2 november 1952.

Brr Gösta Andersson, Olle Bratt, Bengt Ek- löf, Herbert Ljungdahl, Åke Magnusson, Dustin Ottosson, Gerhard Sjöström, Orvar Blomgren, Knut Collin, Åke Herland, Carl Våge Johansson, Lennart Olsson, Birger von Sivers, Hans Svartz.

Teaterspalten

Till Direktör för den Bacchanaliska Teatern har utsetts Broder Sture Dahlborn, och vi vilja till honom knyta förhoppningen att han med framgång skall lösa de organisatoriska uppgifter, som alltid uppstålla sig. Tillsammans med Br. John Koch har den nye teaterdirektören redan haft tillfälle att bliva bekant med Sällskapet's olika förmågor och allt lovar gott för framtiden. De som känna på sig att de ha talang i en eller annan riktning böra heller inte sätta sitt ljus under skäppan utan sätta sig i förbindelse med Br. Dahlborn och underlätta hans arbete samt låta bröderna taga del av sin förmåga och sitt initiativ.

R. S.

VID **JUNE** VERKEN *Väghyular* *Vägvältar* *Släpvagnar*

WERKSTADS AB, JÖNKÖPING

Brödernas födelsedagar

75 år.

- 7/ 10 Wilhelm Lothigius
- 27/10 Gideon Pettersson

70 år.

- 1/4 Otto Törnberg
- 28/4 Nils Georg Thulin
- 6/6 Nils Johan Nilsson
- 3/10 Henning Ode
- 5/12 Thorsten Selander

65 år.

- 28/3 Malte Erichs
- 9/5 Erik Rynning
- 9/7 Robert Lindell
- 4/8 Ivar Molin
- 14/12 Sven Rydbeck

60 år.

- 25/2 John Forsbom
- 12/3 Axel Leo Nilsson
- 21/3 Figge Frederiksen
- 30/3 Thure Öberg
- 10/4 Otto Heijne
- 10/5 John Martins
- 13/6 Anders Östby
- 19/8 Gunnar Werdenfels
- 21/9 Mats Jansson
- 27/10 Bror Lundborg
- 25/12 Karl Henriks

50 år.

- 10/3 Harry Samuelsson
- 28/3 Helge Sandahl
- 14/5 Yngve Björkman
- 29/5 Harry Rosander
- 29/6 Ragnar Corenius
- 18/9 Albert Dietmann
- 21/10 Knut Elmgren
- 6/12 Frank Abrahamsson
- 9/12 Sten Norén

Jubileumsåret 1954

I december 1954 har 75 år förflutit sedan Jönköpings Par Bricole bildades. Vi hoppas alla att den stora dagen skall kunna firas på ett sätt som är värdigt det lysande Sällskapets stolta traditioner. Planerna för festligheterna ha väl ännu ej tagit någon fastare form. Barbaradagens festliga ritual är den inramning, som bäst lämpar sig för jubileumshögtidigheterna. Inbjudningar komma att utsändas till Moderlogen och systerlogerna och vi kunna säkert räkna på en god anslutning ur våra egna led.

För närvarande upplever Per Bricole en utveckling, som synes peka framåt. Matrikeln omfattar flera namn än förut och sammankomsterna äro i allmänhet talrikt besökta. Det är ju inte säkert, men det är att hoppas, att denna goda utveckling skall fortsätta. Det skulle vara glädjande om bröderna även ville visa sitt intresse för dessa spalter och insända bidrag. Säkert finns det i de tätande skarorna av intresserade bricolister många, som ha något att berätta. Särskilt vore det lyckligt om de äldre Bröderna ville bidraga med skildringar eller episoder från de sista årtiondenas många festliga och kamratliga samkväm. Det är talrika bröder som bidragit i tal och sång eller på de tiljor som föreställa världen. Vi äro dem alla stor tack skyldiga, men låta dem ej falla i glömska. Ni som har personliga minnen av någon eller några av dessa våra föregångsmän, låt minnena taga form och sänd in Edra bidrag till Avisan. Och Ni yngre Bröder, som kanske ännu ej bevistat så många högtidsdagar, låt även Ni höra av Eder. Bidragen, skämtsamma eller allvarliga, på vers eller prosa kan säkert ge mycket av Bricolistiskt intresse.

R. S.

Bricolebroder

Då vårt sällskap är av hemlig natur sakna vi varje möjlighet att göra reklam för detsamma. Sedan lång tid tillbaka har visserligen vårt kära Bricole fört en lysande tillvaro, men fordras det givetvis för att så skall fortfara, att nya medlemmar tillkomma så att ej rekryteringen äventyras.

Utom vår krets finnes emellertid säkerligen många, som gärna skulle ansluta sig till vår brödraskara, om de bara på ett eller annat sätt finge en impuls i den riktningen. Vi vända oss därför till Bröderna med en vädjan att var och en i sin stad ville undersöka om icke inom vänkretsen finnas för våra syften intresserade och i övrigt lämpliga personer, som genom Eder kunna anmälas till inträde i sällskapet.

Broderligen

GÖSTA PANTZERHIELM

ANDERS GRAAB

THURE ÖBERG

Anmälningssedlar finnas i matrikeln och kunna även erhållas från sällskapets protonotarie, advokaten Hans Sundström.